

WORLD FEDERATION OF THE DEAF

با زبان اشاره، من برابرم

هفته جهانی ناشنویان

۲۰۱۶

۲ - ۸ مهر ۱۳۹۵

تهیه و تنظیم: رضا ذبیحی

ترجمه: نرگس اصغری

مقدمه

شماره ثبت ۴۸۶

Iranian National Center of the Deaf
Founded 1960

تاسیس ۱۳۳۹

عضو اصلی فدراسیون جهانی ناشنویان (WFD)

شعار هفته جهانی ناشنویان در سال ۲۰۱۶ به زبان انگلیسی چنین است:

"WITH SIGN LANGUAGE, I AM EQUAL"

ترجمه کلمه به کلمه آن در زبان فارسی می‌شود: "با زبان اشاره، من برابرم" که شاید چندان واضح نباشد.

مفهوم این شعار و آنچه در آن نهفته این است:

با استفاده از زبان اشاره، من از فرصت‌های برابر تحصیلی، شغلی، زندگی و... همانند افراد شنوا برخوردار می‌شوم.

یا

با زبان اشاره برای من فرصت‌هایی برابر با یک فرد شنوا فراهم می‌گردد.

امیدواریم همه مسئولان کشور این شعار مهم هفته جهانی ناشنویان را به خوبی درک کرده و به خواسته‌های مهم و اساسی ناشنویان به طور جدی رسیدگی نمایند.

فهرست

اختصارات // ۱	۰۱
معرفی // ۲	۰۲
چرا هفته جهانی ناشنویان مهم است؟	۰۳
موضوعات گذشته	۰۳
هفته جهانی ناشنویان // ۳	۰۴
همکاری کنید!	۰۵
مسأله‌ها را شناسایی کنید	۰۶

بر گرفته از: "International Week of the Deaf 2016" by WFD

اختصارات

CRPD

Convention on the Rights of Persons with Disabilities

کنوانسیون جهانی حقوق معلولین

DPOs

Organisations of Persons with Disabilities

سازمان معلولین

ECOSOC

United Nations Economic and Social Council

(اکوسوک) شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد

IDA

International Disability Alliance

اتحاد بین المللی معلولین

ILO

International Labour Organisation

سازمان بین المللی کار

IWD

International Week of the Deaf

هفته جهانی ناشنوایان

OHCHR

High Commissioner for Human Rights

کمیساریای عالی حقوق بشر در سازمان ملل متحد

UN

United Nations

سازمان ملل متحد

UNESCO

UN Educational, Scientific and Cultural Organisation

(یونسکو) سازمان فرهنگی، علمی و آموزشی سازمان ملل متحد

WFD

World Federation of the Deaf

فدراسیون جهانی ناشنوایان

WFDYS

WFD Youth Section

بخش جوانان فدراسیون جهانی ناشنوایان

معرفی

هفته جهانی ناشنوایان

مهر ماه

هفته جهانی ناشنوایان (IWD) برای اولین بار در سال ۱۹۵۸ میلادی در شهر رُم در ایتالیا و به پیشنهاد فدراسیون جهانی ناشنوایان شکل گرفت. همه‌ساله جامعه جهانی ناشنوایان در هفته آخر ماه سپتامبر، ماهی که اولین کنگره جهانی فدراسیون جهانی ناشنوایان در آن برگزار شد، هفته جهانی ناشنوایان را جشن می‌گیرد. جوامع ناشنوایان در کشورهای مختلف جهان با انجام فعالیت‌های مختلف این هفته را گرامی می‌دارند. این فعالیت‌ها مستلزم مشارکت و همکاری ذینفعان مختلف از جمله خانواده‌ها، همسالان، سازمان‌های دولتی، رابطین (مترجمین) حرفه‌ای زبان اشاره و سازمان‌های معلولین (DPOs) است.

WORLD FEDERATION OF THE DEAF

فدراسیون جهانی ناشنوایان در سال ۱۹۵۱ در شهر رم در ایتالیا تاسیس شد و یک سازمان بین‌المللی غیرانتفاعی و غیردولتی به نمایندگی از حدود ۷۰ میلیون ناشنوا از سراسر جهان است. فدراسیون جهانی ناشنوایان فدراسیونی متشکل از ۱۳۲ انجمن ملی ناشنوایان است. عضویت در آن شامل عضویت فردی، عضویت انجمن‌ها و عضویت بین‌المللی می‌شود. این فدراسیون همچنین هشت دبیرخانه منطقه‌ای، یک عضو منطقه‌ای همکار و یک بخش جوانان (WFDYS) دارد. فدراسیون جهانی ناشنوایان در سیستم سازمان ملل متحد از جمله اکوسوک (ECOSOC)، یونسکو (UNESCO)، سازمان بین‌المللی کار (ILO) و سازمان بهداشت جهانی (WHO)، مقام ویژه مشورتی دارد و به صورت نزدیک با کمیساریای عالی حقوق بشر (OHCHR) همکاری می‌کند. فدراسیون جهانی ناشنوایان یکی از اعضای بنیان‌گذار اتحاد بین‌المللی معلولین (IDA) است.

چرا هفته جهانی ناشنویان مهم است؟

هفته جهانی ناشنویان تنها هفته سال است که در آن فعالیت‌های هماهنگ جهانی برای افزایش آگاهی درباره جامعه ناشنویان در سطوح مختلف انجام می‌شود. هفته جهانی ناشنویان یعنی گرد یکدیگر آمدن، با هم متحد شدن و نشان دادن این اتحاد به بقیه جهانیان.

هفته جهانی ناشنویان برای ارتقای حقوق انسانی ناشنویان و تمرکز بر موضوعات با اهمیت است.

هدف هفته جهانی ناشنویان دعوت به اتحاد از سراسر جهان است. این کار از طریق بسیج همگانی، منسجم و هماهنگ صورت می‌گیرد تا کمپین‌ها پوشش رسانه‌ای کافی کسب کنند و دیده شوند.

موضوعات گذشته

دستاوردهای فرهنگی ناشنویان	2009
آموزش و پرورش ناشنویان	2010
دستیابی آسان به اطلاعات و ارتباطات	2011
زبان اشاره و دوزبانگی حق مسلم هر ناشنواست!	2012
برابری برای ناشنویان	2013
تقویت تفاوت‌های فرهنگی انسانی	2014
با حق داشتن زبان اشاره، کودکان ناشنوی ما توانمند می‌شوند!	2015

هفته جهانی ناشنوایان

۲ تا ۸
مهرماه
۱۳۹۵

موضوع: با زبان اشاره، من برابرم

هفته جهانی ناشنوایان در سال ۲۰۱۶ با موضوع "با زبان اشاره، من برابرم" به چند دلیل نقطه عطفی مهم محسوب می‌شود. امسال شصت و ششمین سالگرد تاسیس فدراسیون جهانی ناشنوایان، دهمین سال تصویب کنوانسیون جهانی حقوق معلولین (CRPD) و تصویب اخیر دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰، شامل اهداف جدید توسعه پایدار، را جشن می‌گیریم.

پیام های کلیدی کمپین

حق مسلم

این حق از اصل ابتدایی حقوق بشر در رابطه با یادگیری زبان در زمان تولد گرفته شده است. فراگیری سریع زبان، کودک ناشنوا را قادر می‌سازد ارتباطی کامل با مردم داشته باشد و مهارت‌های شناختی و اجتماعی او را بهبود می‌بخشد. به همین خاطر لازم است کودک ناشنوا از زمان تولد زبان اشاره را یاد بگیرد.

هویت ناشنوایان

افراد ناشنوا را متعلق به یک جامعه فرهنگی و زبانی می‌داند که از زبان اشاره به عنوان زبان مادری خود یا یک زبان طبیعی برای ارتباط استفاده می‌کنند.

دسترسی

تاکید می‌کند که افراد ناشنوا نیاز به دسترسی به اطلاعات و خدمات عمومی از طریق زبان اشاره و زیرنویس دارند. یک عامل مهم در دسترس‌پذیری (Accessibility) خدمات عمومی مانند خدمات درمانی، اشتغال، رفاه اجتماعی یا هرگونه خدمات دولتی دیگر وجود و در دسترس بودن رابطین (مترجمین) زبان اشاره است.

زبان برابر

زبان اشاره را به عنوان یک وسیله زبانی معتبر برای بیان افکار، ایده‌ها و احساسات اعلام می‌کند. زبان اشاره یک زبان کامل با ساختار، دستور زبان و ساخت واژگان مخصوص به خود است و تمام ویژگی‌های یک زبان را دارد. این موضوع در پژوهش‌های زبانشناختی متعدد از اواخر دهه ۱۹۷۰ میلادی به بعد نشان داده شده است.

WITH SIGN LANGUAGE,
I AM EQUAL

فرصت های شغلی برابر

تسلط بر زبان اشاره برای برقراری ارتباط و وجود رابطین (مترجمین) زبان اشاره به این معناست که افراد ناشنوا می‌توانند تقریباً هر شغلی را عهده‌دار شوند. بسیار مهم است که ناشنوایان بتوانند به صورت برابر در مشاغل که با علاقه و شایستگی‌هایشان مطابقت دارد مشغول به کار شوند. موانع اصلی استخدام بیش از اینکه ناشی از ناتوانی در شنیدن باشد، از دسترس‌پذیر نبودن محیط‌های شغلی ناشی می‌شود.

آموزش دو زبانه

خواستار پذیرش این موضوع است که آموزش دوزبانه برای کودکان ناشنوا یک نیاز است و همچنین فهم اینکه در فضای زبان اشاره چگونه باید آموزش دوزبانه با کیفیت فراهم کرد. آموزش دوزبانه یک رویکرد اجتماعی- فرهنگی است که در آن از زبان اشاره به عنوان زبان آموزش در تمام زمینه‌ها استفاده می‌شود و در ضمن آن به صورت موازی بر آموزش خواندن و نوشتن زبان رسمی کشور یا جامعه نیز تاکید می‌شود.

مشارکت برابر

ناشنوایان لازم است امکان حضور برابر در محیط‌های شخصی، عمومی و سیاسی را همانند هر کس دیگری داشته باشند. مهم‌تر از آن لازم است که افراد ناشنوا فرصت به‌دست‌گیری نقش‌های رهبری یا مدیریتی را داشته باشند تا بتوانند خود به درستی از حقوقشان دفاع کنند و در تمام فرآیندهای تصمیم‌گیری مربوط به زندگیشان دخیل باشند. این موضوع در راستای شعار "هیچ چیز درباره ما بدون ما نمی‌شود" است.

یادگیری مادام العمر

دسترسی به آموزش، کارآموزی و تعلیم‌های حرفه‌ای، کلید دستیابی به شغل و حفظ آن و کسب درآمدی است که به فرد اجازه داشتن یک زندگی مستقل را بدهد.

همکاری کنید!

1

چه چیزی را می خواهید تغییر دهید؟

مساله یا مانعی را که شما یا گروهتان می خواهید تغییر دهید مشخص کنید.

قسمت‌هایی را که نیاز به تغییر دارند تجزیه و تحلیل کنید. آیا می خواهید در نگرش‌ها، موانع فیزیکی، سنت‌های نهادینه‌شده یا موانع اطلاعاتی تغییراتی ایجاد کنید؟

2

تغییرات در کجا اتفاق می افتند؟

در سطوح مختلف:

- در سطح دولت
- در سطح سازمان‌ها و شرکت‌های خصوصی
- در سطح جامعه و افراد
- در سطح سیستم‌های عمومی
- در سطح جامعه ناشنویان

3

مساله را بفهمید

- مانع یا مساله را توصیف کنید:
- چگونه بر زندگی افراد ناشنوا تاثیر می گذارد؟
- بر روی چه کسی تاثیر می گذارد؟
- دلایل احتمالی وجود این مانع یا مساله چیست؟
- مانع یا مساله را مطابق با کنوانسیون جهانی حقوق معلولین بررسی کنید. چه حقوقی نقض شده است؟
- پرداختن به این مساله چگونه زندگی ناشنویان را بهبود می‌بخشد؟
- چه اقداماتی می تواند مساله را حل کند؟
- چه کسانی باید در انجام این فعالیت‌ها مشارکت کنند؟

4

جمع آوری اطلاعات

چه قوانینی از شما محافظت و حقوق انکار شده را حمایت می‌کند؟

به چه اطلاعات و آماری برای حمایت از کمپین خود نیاز دارید؟

متحدان بالقوه خود، یعنی افرادی که به شما در حل این مشکل کمک می‌کنند، را شناسایی کنید و روش همکاری با یکدیگر را برای رسیدن به اهدافتان پیدا کنید.

5

برنامه‌ریزی و اقدام

اکنون زمان آن است که از برنامه اجرایی پیروی کنید و دست به اقدام بزنید. راهکارهایی را که برای تغییرات اجتماعی یافته‌اید اجرا کنید.

6

پیگیری

- تمام فعالیت‌های حمایت‌گرانه نیاز به پیگیری دارند!
- آیا برنامه اجرایی را به پایان رساندید؟
- چه مواردی موفقیت‌آمیز و چه مواردی چالش‌برانگیز بود؟
- اگر به اهدافتان رسیدید:
- چه چیز به شما در موفقیتان کمک کرد؟
- آیا می توانید از همان راهبردها برای سایر اهدافتان استفاده کنید؟
- اگر به اهدافتان نرسیدید:
- چه تغییراتی در برنامه اجرایی باید انجام شود تا به اهدافتان دست یابید؟
- آیا به منابع، اعضای گروه، متحدین یا اطلاعات بیشتری نیاز دارید؟
- قدم بعدی شما برای فعالیت چیست؟

مسأله ها را شناسایی کنید

در دفاعیه خود برای هر پیام کلیدی به قوانین بین المللی حقوق بشری مرتبط با موضوع استناد کنید. به عنوان راهنما به بخش "سئوالات کلی که باید پرسیده شوند" ارائه شده در این متن رجوع کنید.

حق مسلم

ماده ۲۱ (ث) و ۲۴,۳ (ب) CRPD

دولت‌ها را ملزم می‌سازد که یادگیری زبان اشاره را تشویق کند و هویت زبانی جامعه ناشنوایان را ارتقاء بخشد.

هویت ناشنوایان

ماده ۳۰,۴ CRPD

دولت‌ها را موظف می‌سازد هویت ویژه فرهنگی و زبانی ناشنوایان، شامل زبان اشاره و فرهنگ ناشنوایان، را به رسمیت بشناسند و از آن حمایت کنند.

زبان برابر

ماده ۲ CRPD

روشن می‌سازد که زبان‌های اشاره از نظر جایگاه و شان با زبان‌های گفتاری برابرند.

ماده ۲۱ (ب) CRPD

به افراد ناشنوا اجازه می‌دهد که حق انتخاب برای برقراری ارتباط رسمی را به روشی که خوشان انتخاب می‌کنند، از جمله زبان‌های اشاره داشته باشند.

ماده ۲۳,۳ CRPD

خواستار آن است که دولت‌ها به کودکان دارای معلولیت و خانواده‌هایشان اطلاعات، خدمات و پشتیبانی اولیه و جامع، شامل اطلاعات راجع به فرهنگ ناشنوایان، زبان اشاره و آموزش دو زبانه، ارائه دهند.

سئوالات عمومی که باید پرسیده شوند

- آیا زبان اشاره طبیعی (عامیانه) از سوی جامعه ناشنوایان کشورتان به رسمیت شناخته و پذیرفته شده است؟ در غیر این صورت، آیا برنامه‌هایی برای توسعه زبان اشاره وجود دارد؟
- آیا تصمیم‌گیرندگان و جامعه ناشنوایان از غنا و تنوع زبان اشاره آگاهی دارند؟
- آیا ناشنوایان به اطلاعات با زبان اشاره دسترسی دارند؟
- آیا زبان اشاره به اندازه زبان گفتاری در کشور شما شناخته شده و مورد احترام قرار گرفته است؟ اگر چنین است، آیا قوانین و رویه‌ها مطابق با این جایگاه رسمی است؟
- آیا به رسمیت شناخته شدن زبان اشاره به عنوان جزئی از حقوق اساسی بشر برای همه کودکان ناشنوا در نظر گرفته شده است؟
- آیا نگرش کلی در جامعه نسبت به زبان اشاره مثبت است؟
- آیا تصمیم‌گیرندگان از حقوق کودکان ناشنوا در مورد زبان اشاره آگاهی دارند؟
- آیا تصمیم‌گیرندگان آگاهند که زبان اشاره باید اولین زبان یک کودک ناشنوا باشد که سایر مهارت‌های زبانی در زبان گفتاری/نوشتاری بر پایه آن ساخته می‌شود؟ آیا آن‌ها از اهمیت دسترسی به یک زبان آگاهند؟
- آیا جامعه ناشنوایان آگاه است که دسترسی به زبان اشاره جزئی از حقوق بشر است؟
- آیا به والدین کودکان ناشنوا اطلاعاتی در مورد اهمیت زبان اشاره برای رشد زبانی و مهارت‌های شناختی کودکان در دوران اولیه کودکی داده شده است؟
- آیا متخصصان پزشکی از داده‌های زبانی مورد نیاز برای پیشرفت زبان یک کودک آگاهند؟ آیا آن‌ها می‌دانند که زبان صرفاً یک وسیله ارتباطی نیست، بلکه نقطه شروع برای هویتی سالم و تمامی مهارت‌های شناختی است؟
- آیا دولت بودجه‌ای برای پژوهش در باره زبان اشاره، شامل ایجاد لغت‌نامه زبان اشاره، در نظر گرفته است؟
- آیا زبان اشاره به والدین و اعضای خانواده کودکان ناشنوا آموزش داده شده است؟

ماده ۲۴،۴ CRPD

معلمان کودکان ناشنوا باید بر زبان اشاره تسلط داشته باشند.

دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰، هدف ۴،۵

تا سال ۲۰۳۰ میلادی، تبعیض‌های جنسیتی در آموزش حذف می‌شود و امکان دستیابی برابر به آموزش در تمامی مقاطع تحصیلی و نیز آموزش‌های شغلی برای افراد آسیب‌پذیر، از جمله افراد دارای معلولیت، بومیان و کودکان در معرض آسیب، فراهم می‌شود.

دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰، هدف ۴ (آ)

ساخت و به‌روزرسانی تسهیلات آموزشی با در نظر گرفتن کودکان، معلولیت و جنسیت و همچنین فراهم ساختن فضاهای آموزشی امن، عاری از خشونت و موثر برای همه.

بیانیه و چارچوب سلامانکا برای اقدام در آموزش و

پرورش استثنایی (بند ۲۱ در صفحه ۱۸)

حق تحصیل به زبان اشاره ملی برای کودکان ناشنوا را مطرح می‌کند.

ماده ۲۴،۱ CRPD

دولت‌ها را موظف می‌سازد وجود سیستم آموزشی فراگیر در تمام مقاطع را تضمین کنند.

ماده ۲۴،۳ (ب) CRPD

یادگیری زبان اشاره را حقی مسلم می‌داند و از هویت زبانی جامعه ناشنوایان حمایت می‌کند.

سئوالات عمومی که باید پرسیده شوند

- 👉 آیا معلمین شنوا به طور روان از زبان اشاره استفاده می‌کنند؟
- 👉 آیا محیط زبانی مدارس استفاده از زبان اشاره را حمایت می‌کند؟ آیا دانش‌آموزان ناشنوا دوستان یا الگوهای ناشنوایی دارند که از زبان اشاره استفاده کنند؟
- 👉 آیا رابطین حرفه‌ای زبان اشاره در محیط‌های آموزشی حضور دارند؟
- 👉 آیا تصمیم‌گیرندگان و جامعه ناشنوایان با مفهوم آموزش دوزبانه آشنایی دارند؟
- 👉 آیا مدارسی برای کودکان ناشنوا وجود دارد که در آن آموزش با کیفیت به زبان اشاره ارائه شود؟
- 👉 آیا سیستم مدارس، یادگیری زبان اشاره و هویت زبانی جامعه ناشنوایان را حمایت می‌کند و ارتقا می‌بخشد؟
- 👉 آیا زبان اشاره به عنوان یک درس در برنامه آموزشی گنجانده شده است؟
- 👉 آیا افراد ناشنوا به عنوان معلم و کارکنان مدرسه استخدام می‌شوند؟

یادگیری مادام‌العمر

دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰، هدف ۴

تحقق آموزش فراگیر و برابر و ترویج فرصت‌های یادگیری مادام‌العمر برای همه.

ماده ۵، ۲۴،۵ و ۲۷ CRPD

دولت‌ها را ملزم می‌سازد آموزش حرفه‌ای و مادام‌العمر را تأمین نمایند.

سئوالات عمومی که باید پرسیده شوند

- 👉 آیا دولت اقداماتی قانونی انجام داده است که بخش خصوصی را ملزم به حذف موانع موجود برای ناشنوایان در زمینه دسترس‌پذیری کند؟

فرصت های شغلی برابر

ماده ۲۷ CRPD

دولت‌ها را ملزم می‌سازد تمهیدات لازم را برای "سازگاری معقول" (اعمال تغییرات و حمایت‌های لازم) برای کارمندان ناشنوا تدارک ببیند.

دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰، هدف ۸،۵

تا سال ۲۰۳۰ میلادی دستیابی به اشتغال کامل و مولد و ایجاد شغل مناسب برای همه زنان و مردان، شامل جوانان و افراد دارای معلولیت، و نیز دستمزد برابر برای کار یکسان (با ارزش برابر) محقق می‌شود.

سئوالات عمومی که باید پرسیده شوند

آیا دولت قوانین ضد تبعیض که از ناشنوایان در برابر تبعیض در محل کار حمایت کند وضع کرده است؟
آیا رابط زبان اشاره در محل کار در دسترس است؟

دسترسی

ماده ۹ و ۲۱ CRPD

دولت‌ها موظفند امکانات دسترسی به اطلاعات و ارتباطات را فراهم نمایند.

دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰، هدف ۱۱،۲

تا سال ۲۰۳۰ میلادی امکان دسترسی به سیستم حمل و نقل پایدار ایمن، مقرون به صرفه و قابل دسترس برای همه فراهم شود. این کار با بهبود ایمنی جاده‌ها، به‌ویژه با گسترش شبکه حمل و نقل عمومی و با توجه خاص به نیاز افرادی که در موقعیت‌های آسیب‌پذیر قرار دارند، زنان، کودکان، افراد دارای معلولیت و سالمندان، انجام خواهد گرفت.

دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰، هدف ۱۱،۷

تا سال ۲۰۳۰ میلادی دسترسی همگانی به فضای سبز و محیط‌های عمومی به طور ایمن، فراگیر و دسترس‌پذیر، به ویژه برای زنان و کودکان، سالمندان و افراد دارای معلولیت، فراهم شود.

سئوالات عمومی که باید پرسیده شوند

- آیا دولت برای فراهم کردن امکان دسترسی ارتباطی افراد ناشنوا گام‌هایی برداشته است؟ اگر چنین است، آیا استفاده از رابط زبان اشاره یکی از گزینه‌هاست؟
- آیا مطالب مهم حقوق بشر مانند "کنوانسیون حقوق معلولین" و "اهداف توسعه پایدار" در زبان(های) اشاره ملی قابل دسترس هستند؟
- آیا تصمیم‌گیرندگان هزینه خدمات رابط زبان اشاره را پرداخت می‌کنند؟
- آیا در کشور شما دوره‌های آموزشی با کیفیت برای تربیت رابط زبان اشاره وجود دارد؟
- آیا حمایت‌های قانونی برای اطمینان از امکان دسترسی برابر با دیگران برای افراد دارای معلولیت و ناشنوایان وجود دارد؟
- آیا دولت حداقل استانداردها، دستورالعمل‌ها و سازوکارهای نظارتی لازم در زمینه دسترس‌پذیری را وضع کرده است؟
- آیا نظری که بر کیفیت خدمات رابطین زبان اشاره نظارت کند وجود دارد؟
- آیا دولت اقداماتی قانونی انجام داده است که بخش خصوصی را ملزم به حذف موانع دسترسی برای ناشنوایان کند؟
- آیا محیط‌های عمومی به طور ایمن، فراگیر و دسترس‌پذیر، به ویژه برای زنان و کودکان، سالمندان و افراد دارای معلولیت، فراهم شود.

ماده ۵ CRPD

لازم است دولت‌ها هرگونه تبعیض بر مبنای معلولیت را منع و برای افراد دارای معلولیت از جمله ناشنوایان، حمایت‌های حقوقی برابر و موثر علیه تبعیض در تمامی زمینه‌ها را تضمین کنند.

ماده ۲۳ CRPD

نیاز است دولت‌ها تدابیری اتخاذ نمایند تا شرایط موثر و مناسب برای حذف تبعیض‌ها فراهم شود و افراد دارای معلولیت از جمله ناشنوایان در تمامی زمینه‌های مربوط به ازدواج، خانواده، داشتن فرزند و روابط خود در سطح برابر با دیگران قرار گیرند.

ماده ۱۲ CRPD

دولت‌ها موظفند مطمئن شوند افراد دارای معلولیت از جمله ناشنوایان از ظرفیت قانونی برابر با دیگر افراد جامعه در تمام جنبه‌های زندگی برخوردار هستند.

ماده ۲۴ CRPD

لازم است تا دولت‌ها تسهیلاتی برای آموزش زبان اشاره و ارتقای هویت زبانی جامعه ناشنوایان فراهم نمایند تا آنها مهارت‌های زندگی و گسترش روابط اجتماعی را بیاموزند و بتوانند به عنوان اعضای جامعه به صورت کامل و برابر در آموزش مشارکت داشته باشند.

ماده ۲۰ CRPD

نیاز است دولت‌ها تدابیر موثری اتخاذ نمایند تا افراد دارای معلولیت از جمله ناشنوایان بتوانند به پویایی فردی همراه با بالاترین سطح استقلال فردی دست یابند.

دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰، هدف ۱۰،۲

تا سال ۲۰۳۰ میلادی می‌بایست توانمندسازی و دربرگرفتن همه اقشار در زمینه‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی بدون در نظر گرفتن سن، جنسیت، معلولیت، نژاد، قومیت، دین، جایگاه اقتصادی یا نظایر آن تحقق یابد.

ماده ۲۹ CRPD

دولت‌ها باید امکان مشارکت موثر و کامل معلولین و ناشنوایان را در عرصه‌های سیاسی و عمومی، نظیر فرصت رای دادن و انتخاب شدن، به صورت برابر با دیگران تضمین کنند و ارتقا بخشند.

سؤالات عمومی که باید پرسیده شوند

- آیا افراد ناشنوا اجازه دارند به صورت قانونی با یکدیگر ازدواج کنند؟
- آیا افراد ناشنوا اجازه دارند جزء هیات منصفه دادگاه باشند؟
- آیا زنان ناشنوا اجازه بچه‌دار شدن دارند؟
- آیا افراد ناشنوا اجازه دریافت گواهی‌نامه رانندگی دارند؟
- آیا قانون به افراد ناشنوا اجازه رای دادن یا انتخاب شدن در عرصه سیاسی را می‌دهد؟
- آیا افراد ناشنوا مجاز به ارث بردن دارایی هستند؟

همدلی و همکاری، رمز پیشرفت و پویایی جامعه ناشنوایان

www.incd.ir